

felftabet og senere er trykt og ombelt til Rigsdagens Medlemmer under Titlen: „Midler til Landbrugets Fremme i Sverrig og Norge af Lacour. Jeg vil bede ærede Medlemmer i Særdeleshed at læse, hvad der staar Side 26—29 om kemiske Stationer eller Laboratorier i Sverrig. Jeg tror, der er Meget for os at gjøre i denne Retning; men tillige tror jeg, at det vil frengaa af Læsningen deraf, at, hvis man vilde give dette Laboratorium alle saadanne Opgaver, vilde det ikke kunne løse sin Hovedopgave. Man vil der finde i Noten, Side 29 talt om de forskjellige kemiske Laboratorier og Stationer, som have at undersøge de Gæmmer, man bruger i Landbrugets Tjeneste. Min Modstand mod dette Ændringsforslag under Nr. 23 retter sig altsaa ikke derimod, at overhovedet Private eller i Særdeleshed Landmænd skulle faae Leilighed til at faae saadanne Undersøgelser foretagne, men er rettet imod, at dette Laboratorium faar denne Opgave, og det er min Overbevisning, at det ikke vil kunne magte den, uden at forspømme sin Hovedopgave, for hvis Skyld det er blevet oprettet. — Endnu skal jeg kun omtale Ændringsforslaget under Nr. 44, om hvilket der jo isørigt ikke er nogen Uenighed i Udvalget, nemlig at denne Lov skal underkastes et almindeligt Gjennemsyn inden Udgangen af Finansaaaret. Ideen hertil styldes isørigt det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (Dan). Jeg er i det Hele taget ikke nogen Under af saadanne Gjennemsynsbestemmelser — vi have saa megen Erfaring i den Henseende i andre Retninger —, men ingen Regel uden Undtagelse, og her tror jeg virkelig, at der er en Undtagelse, som er god. Det er en ny Vej, vi betræde, det indrømmes fra alle Sider, at vi ikke strax kunne komme saa vidt, som vi ønske; men netop derfor tror jeg, at det er godt at sætte en saadan Gjennemsynsbestemmelse ind. Derved lægges et Tryk paa Regjeringen, fra hvem et saadant Lovforslag skal komme frem — det kan ikke let tænkes, at det kan ske ved privat Initiativ. Der er ikke sat nogen Bestemmelse ind om, at, dersom Gjennemsynet ikke leder til en ny Lov, ophører den bestaaende Lovs Virksomhed. Rigsdagen har altsaa sin fulde Frihed, om der ved det foretagne Gjennemsyn skal frembringes en ny Lov, eller om man vil nytes med den, man har. Jeg skal derfor meget fraraade, at man gaar den Vej, som er anbefalet af det ærede første Mindretal. Jeg tror, at, dersom man gaar den Vej, vil denne Sag let være standstøt for længere Tid, hvorimod man ved at gaa den anden Vej, vil kunne fikke sig, at de Mangler, der maatte kæbe ved nærværende Lovforslag, i alt Fald om nogle Aar kunne blive afhjulpne.

Buff: Det er kun nogle korte Bemærkninger, jeg vil gjøre overfor de ærede Medlemmer for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen)

og Veile Amts 4de Valgkreds (Sørgensen). De ere nemlig hver især komne med Udtalelser, som jeg paa ingen mulig Maade kan indrømme ere rigtige. Ja, det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds er endog kommet med en Udtalelse, som er ligefrem urigtig. Ved de Bemærkninger, jeg skal gjøre til dette ærede Medlem, kan jeg begynde med den historiske Udtalelse, at den Understrøm, der gik igjennem det ærede Medlems Foredrag, tildels kunde fritage mig for at svare ham. Thi jeg kan ikke se, hvad i al Verden enten den det forenede Venstres Bestyrelse overgaede Dom eller den Dom, der er sældet over mig for mine Udtalelser om Regjeringens Grundlovsbrud, har med denne Lov at gjøre. Det skulde ogsaa have afholdt mig fra at svare det ærede Medlem; men da det ærede Medlem begrundede sin Modstand mod Lovforslaget ved at fremspøre en Paastand, som ikke er i Overensstemmelse med det forelagte Lovforslag ligesaa lidt som med Lovforslaget, naar det bliver vedtaget med de af mig stillede Ændringsforslag, og som maasse for enkelte kunde have Betydning, skal jeg bestemt modsigte denne hans Paastand. Det ærede Medlem var meget forarget over, at vi ikke vilde have Mulkstraffe, men Fængselsstraffe for Folk, som aabenbart og med Forsæt skaffe Folk af med deres Penge og maasse tillige med deres Sundhed, og det ærede Medlem sagde, at dette vilde føre til forfærdelige Konsekvenser f. Ex. i den Retning, at Folk, som slet ikke vare vidende om, at de folgte forfalskede Barer, kunde blive straffede saa haardt. Men dette er ingenlunde Tilfældet. Jeg skal i den Henseende henvise det ærede Medlem til at se Lovforslaget og Ændringsforslagene efter; han vil da indse, at saadanne Folk, som ikke selv vide af, at de forhandle forfalskede Barer, ikke ville blive straffede. Der staar saaledes i § 8: „Den, i hvis Varebeholdning der findes Levnetmidler af den i § 6 ommeldte Betskaffenhed, eller Rjød, som hidrører fra selvøde Kreaturer eller fra Kreaturer, som ere slagtede i syg Tilstand, uden at denne Betskaffenhed ved Varerne er angiven ved et paa Varerne selv eller de Beholdere, hvori de opbevares, anbragt tydeligt Skendetegn, eller paa anden tilstrækkelig tydelig Maade, anses, naar der ikke foreligger særlig Grund til at antage, at Levnetmidlernes mislige Betskaffenhed var ham ubekjendt, med Bøder fra 20—500 Kr.“ Det siges altsaa tydeligt og klart i Loven, at naar Levnetmidlernes mislige Betskaffenhed ikke var den Vedkommende bekjendt, gaar han aldeles fri for Straf. Dersom altsaa ærede Medlemmer skulde være bange for dette Lovforslag af denne Grund, kunne de være ganske rolige, thi de, der sælge forfalskede Levnetmidler, og som kunne bevise, at de ikke vide, at de ere forfalskede, ville ikke komme i Fængsel, ja ikke engang komme til at svare Bøder. Jeg maa altsaa modsigte denne Paastand af det ærede Medlem.